

מ"ת 5481/07/21 - מדינת ישראל נגד בשאר אפיניש

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

מ"ת 5481-07-21 מדינת ישראל נ' אפיניש
תיק חיצוני: 492910/2021

בפני כבוד השופט עמית בר
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים בשאר אפיניש
החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המבקש שלושה שבועות בלבד לאחר שחרורו בתנאים ולאחר שנעצר בצו מעצר עקב אי התייצבותו לדיונים בעניינו.

ביום 20.7.21 הוגש כתב אישום כנגד המשיב המייחס לו עבירות של נהיגה כבלתי מורשה - מעולם לא הוציא רשיון נהיגה וכן נהיגה ללא ביטוח. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה לשחרורו בתנאים מגבילים עד תום ההליכים.

בתאריך 17.7.21 המשיב שוחרר על ידי קצין משטרה בתנאי מעצר בית והיה עליו להתייצב לדיון בבית המשפט בתאריך 21.7.21 - אליו כאמור לא התייצב. בעקבות כך, הוציאה כבוד השופטת מגי כהן צו מעצר כנגד המבקש.

בעניינו של המבקש התקיימו 7 דיונים קודמים בהם הוצאו צווי מעצר חוזרים עד שלבסוף נעצר. מייד עם מעצרו, המבקש הובא לדיון בפני בתאריך 13.9.21 ושוחרר בהסכמת הצדדים בתנאי מעצר בית בפיקוח. באותו יום הודה המבקש ונשלח לתסקיר שירות מבחן בגלל גילו. המשיב יליד שנת 2,000.

לאחר 3 שבועות בלבד - הוגשה בקשה לעיון חוזר מטעם המבקש, בבקשה להפוך את מעצר הבית למעצר בית לילי.

המשיב יליד 2,000, ללא רישיון נהיגה וצבר לחובתו 4 הרשעות קודמות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה, וסירוב למסור שם ומעון.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה לעיון חוזר- תוך שהיא סוברת בטעות כי המשיב שוחרר לפני 3 חודשים, כל זאת כאשר המשיב שוחרר אך לפני 3 שבועות בלבד.

דין והכרעה:

בית המשפט העליון קבע כי ניתן למחוק בקשה על הסף אם מצא כי אינה מקיימת את הדרישה המקדמית והבסיסית של "שינוי מהותי בנסיבות".

בש"פ 2510/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (23.4.20):

"כברגיל, שופט המעצרים אשר דן בבקשה כאמור, יהא רשאי למחקה על הסף ללא דיון אם מצא כי אינה מקיימת את הדרישה המקדמית והבסיסית של "שינוי מהותי בנסיבות"..."

בבש"פ 9052/20 **אורי מדינה נ' מדינת ישראל** (4.1.21), קבע בית המשפט העליון כי החלטת בית המשפט קמא לדחות על הסף בקשה לעיון חוזר שהוגשה כחודשיים ימים בלבד מאז החלטת השחרור היא נכונה ולא נפל בה פגם.

כמו כן ראה בש"פ 1237/20, **אוסאמה חטיב נ' מדינת ישראל** (24.2.20) שם קבע כב' השופט א' שטיין:

"...בקשה לעיון חוזר המוגשת כחודשיים אחרי נתינת ההחלטה שאליה היא מתייחסת צריכה להישען על תפנית חריגה בנסיבות המקרה אשר מצדיקה שינוי בתנאי מעצרו של הנאשם... לזאת אוסיף, כי מעצר, מעצם טבעו, מטיל קשיים כלכליים ונפשיים לא מבוטלים (בלשון המעטה) על העצור ועל משפחתו, וכי לנוכח האמור בסעיפים 21(א)(1)(ג)(4) ו-22ב' (ב)(1), כפסע היה בין העורר לבין מעצרו מאחורי סורג ובריח... באשר לפגם הדיוני שהעורר טוען לקיומו - ייתכן שהיה מקום לדון בבקשתו לעיון חוזר למרות שברור היה, על פניה, כי דינה להידחות על הסף. ... ברם, ישנן ג דעה אחרת, שבית משפט קמא רשאי היה ללכת לפיה בבואו להחליט אם בקשת העורר לעיון חוזר מקיימת את תנאי הסף לקיום ההליך המבוקש (ראו החלטת השופטת ע' ארבל בע"פ 9043/12 דהן נ' מדינת ישראל (23.4.2013)). כך או כך, מאחר שמדובר בבקשת סרק שממילא נדונה לכישלון, החלטת בית משפט קמא

עמוד 2

לדחותה על הסף ללא דיון לא הסבה לעורר שום עיוות דין. "

במקרה זה מדובר במבקש ששוחרר על ידי קצין משטרה ולא התייצב לדיון שנקבע בבית המשפט בבקשת המשיבה לקביעת תנאים מגבילים.

המשיב התייצב לדיונים אך ורק לאחר שהוצא כנגדו צו מעצר ללא שחרור, ועתה מוגשת בקשה לעיון חוזר שלושה שבועות בלבד לאחר מכן. כל זאת ללא שהצביע על שינוי נסיבות מהותי.

אמנם המבקש הודה והורשע בתאריך 13.9.21, אולם במקרה זה עניין זה אינו מהווה שינוי נסיבות מהותי, שכן המשיב הודה והורשע ביום בו נעצר ושוחרר בתנאים (13.9.21). לכן לא מדובר בהתפתחות מאוחרת המשנה את מאזן השיקולים, אלא בנתון שהיה ידוע במועד שחרורו בתנאים.

מכל המפורט לעיל, אני דוחה את הבקשה על הסף ללא צורך לקיום דיון במעמד הצדדים.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"ב, 07 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.